

Prvé čítanie

Zánik Sodomy a Gomory. Zachránenie Lóta

¹Ked' dvaja anjeli prišli večer do Sodomy, Lót sedel v bráne Sodomy. Ked' ich Lót uzrel, vstal a šiel im v ústrety; poklonil sa tvárou k zemi ²a povedal: Prosím vás, páni moji, uchýľte sa do domu svojho služobníka a prenocujte tam; umyte si nohy a včas ráno pôjdete svojou cestou. Oni však riekli: Nie, prenocujeme vonku. ³Ked' však na nich naliehal, uchýlili sa k nemu, vošli do jeho domu a on im vystrojil hostinu; napiekol nekvasených chlebov a najedli sa. ⁴Ešte si však ani nepolíhali, keď mužovia mesta, totiž Sodomy, od chlapca až po starca, všetok ľud až do posledného chlapa, obkolesili dom. ⁵Zavolali na Lóta a povedali: Kde sú mužovia, ktorí tejto noci vošli k

tebe? Vyved' nám ich, aby sme ich poznali. ⁶Nato vyšiel k nim Lót do brány, dvere za sebou zavrel ⁷a povedal: Bratia moji, nože nerobte nič zlého. ⁸Ajhľa, mám dve dcéry, ktoré nepoznali muža, vyvediem vám ich a urobte s nimi, ako sa vám páči; len týmto mužom nerobte nič, lebo vošli do tône môjho prístrešia. ⁹Tí však zvolali: Ber sa preč! a dodali: Sám prišiel sem bývať ako cudzinec, a chcel by súdiť. Teraz tebe spravíme horšie ako im. A veľmi dorážali na muža Lóta a tisli sa bližšie, aby vylámali dvere. ¹⁰Vtedy mužovia načiahli ruky, vtiahli Lóta k sebe do domu a zavreli dvere, ¹¹ale mužov, ktorí boli pri vchode do domu, malých i veľkých, ranili slepotou, takže nemohli nájsť vchod.

¹²Potom mužovia povedali: Koho tu ešte máš: zaťa, synov, dcéry? Kohokoľvek máš v meste, vyved' ho z tohto miesta, ¹³lebo zničíme toto miesto, pretože je naň priveľká ponosa pred Hospodinom a Hospodin nás poslal zničiť ho. ¹⁴Vtedy

Lót vyšiel, hovoril so svojimi zaťmi, ktorí si mali vziať jeho dcéry, a povedal: Vstaňte, vyjdite z tohto miesta, lebo Hospodin zničí mesto. Ale jeho zaťom sa zdalo, že žartuje. ¹⁵Keď vyšla ranná zora, anjeli naliehali na Lóta a vraveli: Vstaň, vezmi ženu a obe dcéry, ktoré sú tu, aby si nezahynul pre vinu mesta.

¹⁶Ale on váhal; vtedy mužovia chytili za ruku jeho i jeho ženu a obe jeho dcéry, lebo Hospodin ho chcel ušetriť. Vyviedli ho a nechali za mestom. ¹⁷Keď ich viedli, anjel riekol: Zachráň sa, ide ti o život! Neobzerať sa a nezastavuj sa v Okolí jordánskom, uteč na pohorie, aby si nezahynul. ¹⁸Ale Lót im odpovedal: Ach nie, Pane!

¹⁹Ajhľa, tvoj služobník našiel priazeň v твоjich očiach, a veľká je tvoja milosť, ktorú si mi preukázal, keď si ma zachoval nažive. Ale na pohorie nevládzem ujsť. Mohla by ma dosiahnuť pohroma. A ja by som zomrel. ²⁰Tu hľa, je blízke mesto, tam by som mohol ujsť; je malé. Tam sa chcem zachrániť. Vskutku je malé; tak by som ostal

nažive. ²¹Vtedy mu riekol: Hľa, i v tejto veci beriem ohľad na teba a nezničím mesto, o ktorom si hovoril. ²²Rýchlo tam uteč, lebo kým tam nedôjdeš, nemôžem nič urobiť. Preto sa to mesto menuje Cóar. ²³Slnko práve vyšlo nad zemou, keď Lót došiel do Cóaru. ²⁴Vtedy Hospodin spustil na Sodomu a Gomoru sírový a ohnivý dážď z neba ²⁵a zničil tie mestá, celé Okolie, aj všetkých obyvateľov miest, aj poľné rastlinstvo. ²⁶Keď sa jeho žena obzrela, premenila sa na solný stĺp. ²⁷Abrahám vyšiel včasráno na miesto, kde stál pred Hospodinom, ²⁸a keď pozrel dolu na Sodomu a Gomoru i na celý kraj Okolia, videl, že zo zeme vystupuje dym ako z huty. ²⁹Keď Boh ničil mestá Okolia, rozpomenul sa Boh na Abraháma a vyviedol Lóta z pohromy, keď vyvrátil mestá, v ktorých Lót býval.

Lótove dcéry

³⁰Potom vyšiel Lót z Cóaru a usadil sa aj so svojimi dvoma dcérami v horskom

kraji, lebo sa bál bývať v Cóare.

Býval s oboma dcérami v jaskyni. ³¹Raz povedala staršia mladšej: Náš otec je starý a v krajine nieto muža, ktorý by vošiel k nám, ako je to zvykom na

celom svete. ³²Pod', dajme sa otcovi napiť vína a ľahnime si k nemu; tak po našom otcovi zachováme potomstvo. ³³V

tú noc sa dali otcovi napiť vína. Potom vošla staršia a ľahla si k otcovi; on však nevedel, ani kedy si ľahla, ani kedy vstala. ³⁴Na druhý deň

povedala staršia mladšej: Hľa, minulej noci som ležala so svojím otcom. Dajme sa mu aj tejto noci napiť vína; potom vojdi, ľahni si k nemu, a tak zachováme potomstvo po našom otcovi.

³⁵Dali sa teda napiť otcovi vína aj tej noci, potom mladšia vstala a ľahla si k nemu; on však nevedel, ani kedy si ľahla, ani kedy vstala. ³⁶Tak obe Lótove dcéry počali od svojho otca.

³⁷Staršia porodila syna a dala mu meno Móáb, on je praotcom Moábcov až podnes. ³⁸A mladšia tiež porodila syna a dala mu meno Ben Ammí. On je praotcom Ammóncov až podnes.

Druhé čítanie

Kto je najväčší

¹V tú hodinu pristúpili k Ježišovi Jeho učeníci a spýtali sa: Kto je najväčší v kráľovstve nebeskom? ²On si zavolať dieťa, postavil ho medzi nich ³a riekol: Veru, hovorím vám: Ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nikdy nevojдете do kráľovstva nebeského. ⁴Kto sa teda pokorí ako toto dieťa, je najväčší v kráľovstve nebeskom.

O zvädzaní na hriech

⁵Kto by prijal jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma! ⁶Kto by však zvedol na hriech jedného z týchto maličkých, ktorí veria vo mňa, lepšie by bolo, aby mu oslí žarnov zavesili na šiju a potopili ho do morskej hlbiny. ⁷Beda svetu pre zvody na hriech; zvody síce musia prísť, ale beda človeku, z ktorého prichádza

zvádzanie. ⁸Ak ťa zvádza ruka alebo noha, odtni si ju a zahod', lebo lepšie ti je o jednej ruke alebo nohe vojsť do života, ako keby si mal obe ruky alebo obe nohy, a hodili by ťa do večného ohňa. ⁹A ak ťa zvádza oko, vylúp si ho a zahod'; lebo lepšie ti je jednookému vojsť do života, ako keby si mal obe oči, a hodili by ťa do ohnivého pekla. ¹⁰Hľadte, aby ste nepohrdali ani jedným z týchto maličkých, lebo hovorím vám, že ich anjeli v nebesiach ustavične hľadia na tvár môjho Otca, ktorý je v nebesiach. ¹¹[Lebo Syn človeka prišiel spasit', čo zahynulo.]

Podobenstvo o stratenej ovci

¹²Čo myslíte? Keby niekto mal sto oviec a jedna z nich by zablúdila, či nenechá tých deväťdesiatdeväť na vrchoch a nepôjde hľadať tú, ktorá zablúdila? ¹³A keď sa mu ju podarí nájsť - veru vám hovorím - väčšmi sa jej raduje ako oným deväťdesiatim deviatim, ktoré nezablúdili. ¹⁴Tak nie je vôľa vášho Otca v nebesiach, aby

zahynul čo aj len jeden z týchto maličkých.

Cirkevná disciplína

- 15** Keby tvoj brat zhrešil [proti tebe], chod' a pokarhaj ho medzi štyrmi očami. Ak ťa poslúchne, získal si svojho brata; **16** ak ťa neposlúchne, vezmi so sebou ešte jedného alebo dvoch, aby všetko bolo zistené svedectvom dvoch alebo troch svedkov. **17** Ak ich neposlúchne, povedz to cirkevnému zboru; ak neposlúchne ani cirkevný zbor, nech ti je ako pohan a colník.
- 18** Veru, hovorím vám: Čokoľvek zviažete na zemi, bude zviazané na nebi, a čokoľvek rozviažete na zemi, bude rozviazané na nebi.
- 19** A zase vám hovorím: Ak sa dvaja z vás dohodnú na niečom na zemi, že budú prosiť o to, dostane sa im toho od môjho Otca, ktorý je v nebesiach.
- 20** Lebo kde sa dvaja alebo traja zhromaždili v mojom mene, tam som medzi nimi.

Podobenstvo o nemilosrdnom sluhovi

21 Vtedy pristúpil Peter a spýtal sa Ho: Pane, keď sa brat previní proti mne, koľko razy mu odpustiť? Až do sedem razy? **22** Ježiš mu odpovedal: Nehovorím ti, že až do sedem razy, ale až do sedemdesiatkrát sedem razy!

23 Preto podobné je kráľovstvo nebeské človeku-kráľovi, ktorý chcel účtovať so svojimi sluhami. **24** Keď začal účtovať, priviedli mu jedného, ktorý mu bol dlžný desaťtisíc talentov.

25 Pretože nemal čím zaplatiť, rozkázal ho pán predať aj so ženou, aj s deťmi a so všetkým, čo mal, a zaplatiť.

26 Sluha mu však padol k nohám a prosil ho: Pozhovej mi a všetko ti zaplatím!

27 A pán sa zľutoval nad sluhom, prepustil ho a dlh mu odpustil. **28** Keď tento sluha vyšiel, stretol jedného zo svojich spolusluhov, ktorý mu bol dlžný sto denárov. Chytil ho a škrtil hovoriac: Zaplať, čo si dlžný! **29** Jeho spolusluha padol [mu k nohám] a prosil ho: Pozhovej mi a zaplatím ti! **30** On však nechcel, ale odišiel a uvrhol ho

do väzenia, dokial' by dlh nezaplatil.
31 Keď jeho spolusluhovia videli, čo sa
stalo, náramne sa zarmútili, šli a
rozpovedali svojmu pánovi všetko, čo
sa prihodilo. **32** Vtedy predvolal si ho
pán a povedal mu: Ty zlý sluha, celý
dlh som ti odpustil, pretože si ma
prosil; **33** či si sa nemal aj ty
zmiľovať nad svojím spolusluhom, ako
som sa aj ja zmiľoval nad tebou? **34** A
rozhneval sa jeho pán a odovzdal ho
mučiteľom, dokial' by nezaplatil celý
dlh. **35** Tak i môj Otec nebeský urobí
vám, ak neodpustíte zo srdca každý
svojmu bratovi [jeho previnenia].